

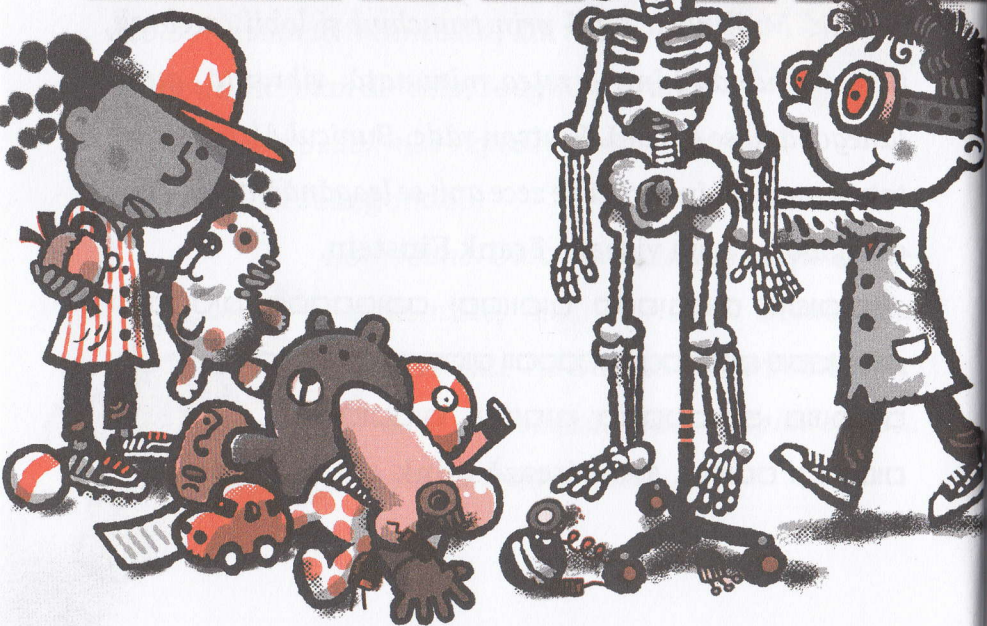
FRANK ENSTEIN

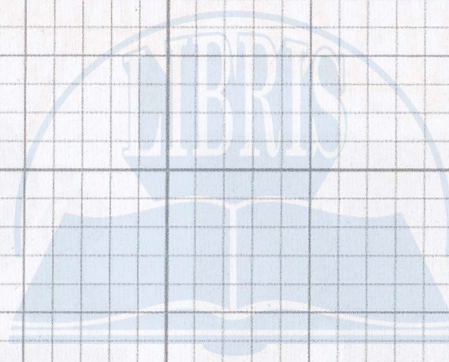
și Acceleratorul de Creiere

JON SCIESZKA
ILUSTRAȚII DE BRIAN BIGGS

TRADUCERE DIN ENGLEZĂ DE OANA DUȘMĂNESCU

M
PANDORA

CORPUL OMENESC E UIMITOR, ÎI SPUNE FRANK EINSTEIN LUI WATSON, pe banca de rezerve de pe stadionul de baseball din Midville, privind-o pe Janegoodall care se pregătește să arunce mingea.

Frank mișcă joystickul telecomenzii FrankenDronei sale. Micuțul aparat de zbor se așază în poziție deasupra terenului și începe să transmită imagini către monitorul lui Frank.

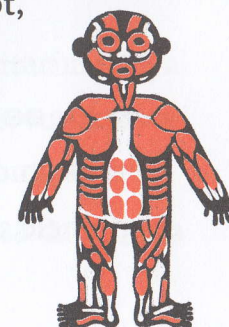
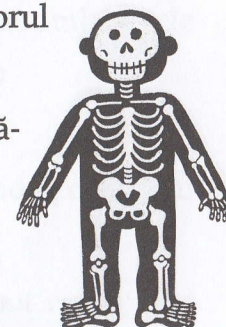
Janegoodall se întoarce cu fața către jucătorul de la bază.

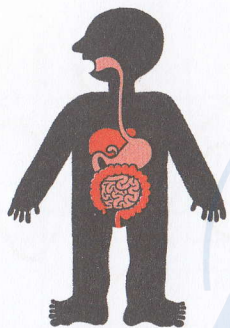
— Iată tot sistemul osos, care formează scheletul, se minunează Frank.

Fata își strânge brațele aproape de piept, ridicându-și piciorul stâng ca să-și ia elan.

— Apoi tot sistemul muscular, care pune oasele în mișcare... continuă Frank.

Janegoodall face un pas înainte.

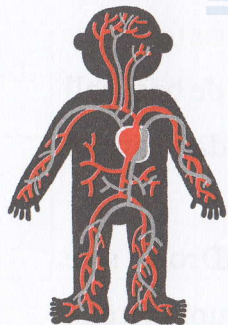

— Sistemul digestiv, care produce energie pentru mușchi...

Fata se-mpinge în pământ cu piciorul drept.

— Inima și sistemul circulator, care transportă această energie...

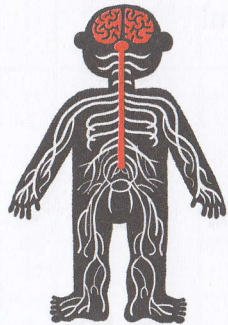

Ea își desface brațele și își răsucește trupul, întinzându-și și rotindu-și mâna dreaptă.

— Și sistemul nervos care controlează totul... Uluitor.

Fata aruncă mingea cu mâna dreaptă.

— Mmm-hmm, aprobă Watson, savurând cu mare atenție o bomboană cu aromă de lămâie.

Mingea zboară din degetele lui Janegoodall, pe o distanță de vreo cincisprezece metri, până la destinație, în jumătate de secundă.

Klink își rotește bâta, dar ratează.

Baam! Mingea lovește mănuașă lui Klink.

— Prima greșală, anunță Klink. Viteza proiectilului, 88 de kilometri pe oră.

Frank studiază pe laptop fotografiile făcute de dronă și diagramele sistemelor corpului omenesc.

— Deci ca s-o ajutăm pe Janegoodall trebuie să inventăm ceva care să facă trupul omenesc *mai* uimitor decât este deja.

După bomboana cu lămâie, Watson trece la o bomboană cu cireș.

— Asta-i tot? A, păi e simplu! Să îmbunătățim corpul omenesc... cu o zi înaintea probelor sportive. Ai înnebunit?

— Sigur că nu, zice Frank Einstein, manevrând FrankenDrona, care aterizează perfect lângă banca de rezerve. Am câteva idei la care am lucrat deja.

Watson își vâra în gură o bomboană cu scorțișoară.

— Asta e ca și cum aș zice eu c-o să inventez o bomboană care va avea un gust mai bun decât bomboanele care există deja.

— Exact, spune Frank.

Klink îi aruncă mingea înapoi lui Janegoodall cu brațul lui mecanic.

— Viteza ta de aruncare a proiectilului nu e rea... pentru un om.

Janegoodall prinde mingea, ignoră comentariul isteț al lui Klink și se duce către punctul de aruncare, vorbindu-și în barbă mobilizator.

— Dar trebuie să fiu și mai rapidă când o să dau proba.

— **Aruncă una peste bază**, bipăie Klank, cu bâta-n mână. **Pe aia dinainte am fost gata s-o prind!**

Klink își dă peste cap ochiul făcut dintr-o cameră web.

— N-ai fost nici măcar pe-aproape!

Frank își ordonează gândurile în carnețelul său de observații anatomice.

OBSERVAȚIE: Aruncarea folosește multe dintre sistemele corpului omenesc.

Janegoodall își ia avânt.

IPOTEZĂ: Dacă îmbunătățim chiar și un singur sistem, îmbunătățim rezultatele aruncării.

Janegoodall aruncă.

Klank zvâcnește din bâta, desenând un arc uriaș.

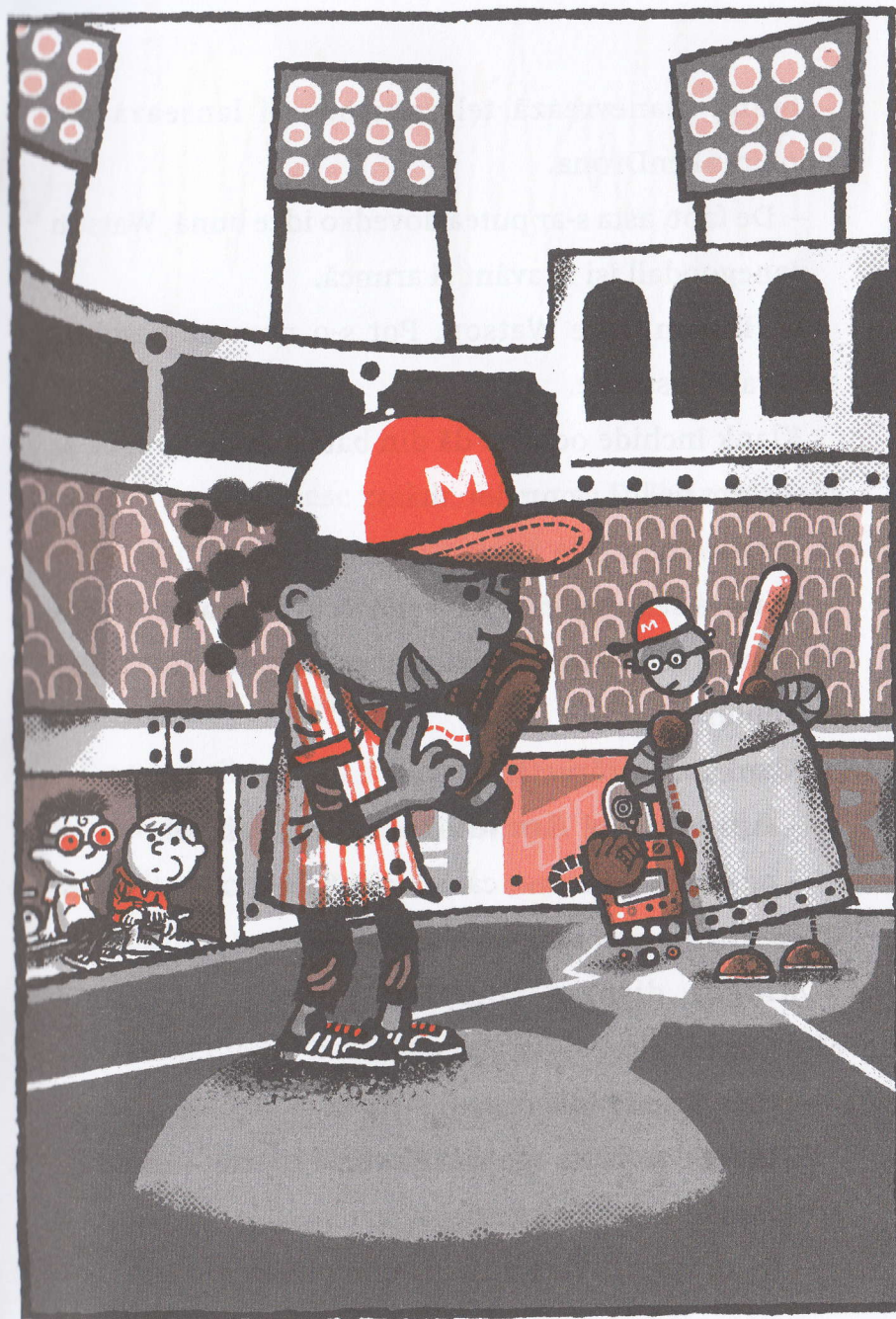
Baaaam!

— A doua greșeală. 90 de kilometri la oră, spune Klink la primire, trimițând mingea înapoi către punctul de aruncare.

EXPERIMENT: Trebuie să găsim o cale de a îmbunătăți scheletul, mușchii, digestia, circulația...?

Watson bagă în gură o sămânță de floarea-soarelui.

— Ar trebui să inventez bomboana care are toate gusturile — acru, dulce, sărat...

Frank manevrează telecomanda și lansează din nou FrankenDrona.

— De fapt, asta s-ar putea dovedi o idee bună, Watson. Janegoodall își ia avânt și aruncă.

— Hmmm, face Watson. Pot s-o numesc bomboana ToateGusturile.

Klank închide ochii și dă din bătă atât de tare, că se răsuțește pe loc ca un dop uriaș.

Craaack!

Mingea se lovește de bătă și o ia în sus ca din pușcă. Se duce-n sus de tot, și mai sus, peste zidul din stânga terenului...

Klank face o piruetă.

— **Am lovit-o! Am lovit-o! Am lovit-o!**

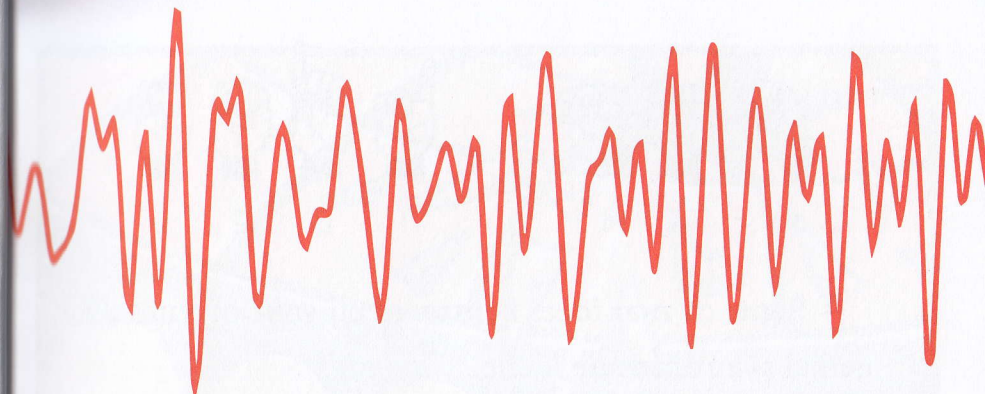
— Aproape imposibil, calculează Klink. Dar da, ai lovit-o. Într-un fel sau altul, ai lovit-o.

Mingea dispare complet, undeva, în parcul Midville Menlo.

— Oau, face Frank.

Tt,tt,tt,tt! Se aude un zgomot de sticlă spartă — exact de acolo unde a dispărut mingea.

— Ă-ău, spune Watson, sărind în picioare.

2

— Corpul omenesc e slab, îi spune T. Edison domnului Chimp, în mijlocul noii și elegantei clădiri a Laboratoarelor T. Edison de pe strada Menlo, conectând ultimul cablu de curent electric la un creier uriaș de sticlă.

Domnul Chimp își ridică privirea din cuvintele lui încrucișate și dă aprobator din cap.

T. Edison conectează cablul.

— Componentele corpului uman se uzează, se strică și mor.

Domnul Chimp bate din creion.

— Deci știi ce fac eu aici? Întreabă T. Edison.

Domnul Chimp bate din nou din creion și se preface că se gândește. Își dă ochii peste cap, scutură din cap și scrie în limbajul semnelor: